See oli küll üks paljas unenägu, aga temale seletas see waadi teist pealkirja, tema elu-käsu mõistatust, näitas temale seda teed, mida tema käima pidi. Eks olnud ka Ansgar ütelnud: „Otsi neid!"? — See oli: Õnnetumaid pidi tema otsima, neid pidi tema aitama, selles oli temale õnne tõutatud.

Tema tegi palwet, et Jumal tema mõtteid walgustaks; tema mõtles järel, pidas nõuu asjatundjate meestega, tegi plaani ja hakkas tööle. Kõige pealt ostis tema rohkest elutarwitusi, nii palju kui neid saada wõis, ja laskis neid hädaliste kätte wälja jägada. Tema otsis waeste ja haigete majad üles, ja kus tema surnuid leidis, seal laskis tema neid maha matta; kus tema haigeid leidis, seal saatis tema oma kulu peale arstisi nende juure. Siis kogus tema hulga töörahwast kokku, maksis head palka ja laskis linna ees laudadest lahkeid majasi haigetele ehitada. Lõppemata palwetega ja tasumistega saatis tema korda, et korraldatud teenistus wõitlemiseks katku wasta asutatud sai; tema ise oli päämad ja ööd tegewusel, surnuid ruttu mulla alla peitma, majast haigete järel läbi otsima ja nendele ruttu ehitatud haigemajades hoolekandmist ja abi toimetama. Pea jõudsiwad ka tema laewad palawast igatsetud elutarwitustega koju ja pea oli näha, et wõitlemine wiletsuse wasta asjata ei olnud. Südamest tänas Folker Jumalat, kes temale seda teed näitanud, et Jumal teda ennast kesket tõbe ja häda ime wiisil terwisel hoidnud oli. Oli tema suuresti waewast ka sagedast nõrkenud, siiski elas õnn tema südames, ära tuntud kohuseid täites.

Ühel õhtal, kui tema armu-käikudest wäsinud koju minemas oli, kuulis tema üheşt majast haledat appi-hüüdmist. Pea leidis tema teed lukku pandud majasse. Seal nägi tema rusuwat ahastust. Weikeses kamris oli üks noor naesterahwas kahe woodi wahel maha langenud; ühes woodis oli surnud naene, teises sirutas üks haige mees käsi sisseastuja wasta. Ruttu aitas Folker neiu üles ja kinnitas teda, kes rääkis, et need tema wanemad oliwad, keda tulija seal nägi. Nutja neiu heal tungis Folkeri südamesse, kes arwas, et tema ialgi kenamat inimese-last näinud ei oleks. Folker kutsus arsti ja kandjad, korraldas surnu matmist, laskis haige lähemasse haigemajasse kanda ja talutas pooliti nõrkenud neiu oma enese majasse, kus tema majapidaja naese ustawa hoolekandmise alla antud sai. — Wäsimata hoolekandmise all paranes haige ja sügawa tänuga kiitsiwad abitoojat neiuke ja tema isa, kes üks kaugemalt tulnud õpetatud mees oli.

Aga oli see ainult tänu, mis neiu palgeid